

tolkning end den, som hidtil har været anvendt i Indenrigsministeriet, og som jeg har fulgt, ikke vilde kunne holde for Domstolene, at Domstolene vilde sige, at Valgret er ikke noget, man saadan kan operere med, det er en positiv Ret, som Vælgerne har, og at saaledes som man har fortolket Bestemmelserne i Loven i Indenrigsministeriet, saaledes vilde ogsaa Domstolene holde paa, at Fortolkningen maatte være.

Endelig vil jeg anføre, at det er jo klart, at i samme Øjeblik Tvivl maatte opstaa, ikke blot hos Embedsmænd i Indenrigsministeriet, men da navnlig hos den parlamentariske Minister, om, hvorvidt Fortolkningen skulde gaa i den ene eller den anden Retning, have den ene eller den anden Tendens, maatte Ministeren være forpligtet til at fortolke Bestemmelsen saa liberalt som muligt for dem, der skulde opnaa Valgret. Men det er ikke blot saaledes, at Bestemmelsen i Loven af 1924 og Fortolkningen af den falder paa det nøjeste sammen med Loven af 1908 og Fortolkningen af denne Bestemmelse.

Men det er ogsaa saaledes, at hvis vi holder os til Købstadkommunalloven af 1868, der jo er noget anderledes end Landkommunalloven, vil man se, at Købstadkommunalloven, hvad Opholdsbestemmelsen og hvad Skatteydelsen angaar, falder paa det nøjeste sammen med Lovene af 1908 og 1924, og at den Fortolkning, man har givet Købstadkommunallovens Bestemmelser, falder paa det nøjeste sammen med den Fortolkning, der er fulgt overfor de to senere Love.

Før 1908 havde vi jo ikke andre Bestemmelser at holde os til end § 6 i Købstadkommunalloven af 1868 for Købstædernes Vedkommende. Jeg ved, som anført, meget vel, at der er en noget anden Bestemmelse i Landkommunalloven end i Købstadkommunalloven. I § 6 i Købstadkommunalloven af 1868 staar der: „Den større Deel“ — det vil sige den større Del af de Medlemmer, der skulde vælges til Kommunalbestyrelsen — „vælges af samtlige de Indvaanere i Købstadkommunen, som ere i Besiddelse af de for Valgbarhed til Folketinget foreskrevne Betingelser, naar de i det forud for Valget gaaende Kalenderaar have været bosatte i og svaret directe Skat til Kommunen.“ Det er en nøjagtig

tilsvarende Bestemmelse til den, der findes i § 1 i Loven af 1908 og i § 1 i Loven af 1924. Bestemmelser, som jeg her har citeret; det er faktisk saaledes, at de er identiske, og Forholdet er heller ikke det, at man ikke i Ministeriet har haft Fortolkningen af § 6 i Købstadkommunalloven af 1868 til Overvejelse. I en Skrivelse af 29. Januar 1905 til Amtmanden for Randers Amt er anført følgende: „I det med Amtets paategnede Erklæring af 20. d. M. modtagne Andragende har Borgmesteren i Randers Købstad forelagt Ministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa Listerne over de valgberettigede ved de forestaaende kommunale Valg i Købstaden vil være at optage saadanne Personer, hvem Byraadet ifølge derom fremsat Andragende har fritaget for at betale den dem paalignede Formue- og Lejlighedsskat for indtil 3 Fjerdingaar af Aaret 1905. I denne Anledning skulde man — idet man forudsætter, at saadan Eftergivelse kun finder Sted i Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere økonomiske Forhold taler for at fritage ham for at erlægge Skat for en Del af Skatteaaret for derigennem at reducere det ham oprindeligt paalignede Skattebeløb — til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig meldte, at da vedkommende Skatteydere har svaret direkte Skat til Kommunen i det forud for Valget gaaende Kalenderaar (jfr. Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868 § 6) og derhos efter det foreliggende ikke kan anses for at være i Restance med Betalingen af Skat for bemeldte Tidsrum, maa Ministeriet holde for, at de paagældende Personer ej heller kan forbigaaes ved Valglisternes Udarbejdelse.“

Altsaa nøjagtig den samme Fortolkning er givet i Ministeriet i 1905 overfor et Spørgsmaal, der er rejst i Henhold til Bestemmelsen i § 6 i Købstadkommunalloven af 1868, som den, der senere er givet overfor den kommunale Valglov af 1908 og af mig nu af den kommunale Valglov af 1924.

Som det ærede Medlem Hr. Kragh anførte, er det ogsaa rigtigt, at man har drøftet Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de enkelte Skatteydere er stillet, naar de kommer og vil betale deres Skatterestance, om de selv kan bestemme, hvilke Kvartaler de først vil betale, eller om det var noget, Administrationen havde alene at raade over.